

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/27/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723010201
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8723010201.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Lucie Bašistovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.09.2023, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin týrania zvierat podľa § 305a ods. 1 písm. c/ Tr. zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/21/2023 zo dňa 18.05.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolania obžalovaného A. B. a okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom sp. zn. 6T/21/2023 zo dňa 18.05.2023 okresný súd uznal obžalovaného A. B., vinného z prečinu týrania zvierat podľa § 305a ods. 1 písm. c/ Tr. zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona a obžalovaných C. D. a ml. E. B., vinných z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 02.10.2022 po predchádzajúcej vzájomnej dohode v presne nezistenom čase vo večerných hodinách, spoločne prišli do F. v okrese G. na motorovom vozidle zn. Fiat DUCATO, bielej farby, EČV: H., ktoré riadil A. B. za účelom krádeže hovädzieho dobytku, ktorý sa pásol v ohradníku na pozemku registra CKN, parcelné číslo XXXX, k.ú. F., kde po vystúpení z motorového vozidla A. B., C. D. a ml. E. B. spoločne prišli k tam pasúcej krave, plemena CH50H25R19S6, ev. pod č. I. XXXXXXXXXX, ktorej na zem začali podhadzovať jablká, ktoré si so sebou priniesli, kde následne počas toho ako sklonila hlavu k jablku, ju A. B. niekoľkokrát udrel po hlave sekerou, v dôsledku čoho spadla na zem, po čom ju následnými niekoľkonásobnými sečnými ranami sekerou do zadnej časti hlavy a krku obzvlášť kruto usmrtil, pričom následne sa ju spoločne pokúsili odtiahnuť z miesta za pomoci kovovej reťaze a naložiť do auta, čím uvedeným konaním spôsobili vlastníčkovi farmy H. G. z D., okres G., označenej pod č. CEHZ: XXXXXX, škodu vo výške 1.257,72 €.

Za tento skutok súd uložil obžalovanému A. B. podľa § 305a ods. 1 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h/ písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona a § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesťnásť mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona ho pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému C. D. podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona a § 54 Tr. zákona súd uložil trest povinnej práce vo výmere sto hodín.

Obžalovanému ml. E. B. podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/ písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 54 Tr. zákona a § 111 Tr. zákona súd uložil trest povinnej práce vo výmere štyridsať hodín.

S odkazom na § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd uložil obžalovaným A. B., C. D. a ml. E. B. zároveň povinnosť nahradiť poškodenému H. G., nar. XX.XX. XXXX, trvale bytom D. - J. XXX, K. G., škodu vo výške 1.257,72 €, a to spôsobom spoločne a nerozdielne.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote prokurátor odvolanie, a to vo vzťahu k obžalovanému A. B., v jeho neprospech, do výroku o vine aj tiež o treste. Namietal nesprávny záver súdu o tom, že skutok sa nestal na verejne prístupnom mieste, keďže ide o skutok spáchaný v októbri, vo večerných hodinách na pozemku v extraviláne obce, definovanom ako pasienok, t.j. tento priestor vzhľadom na konkrétne špecifické okolnosti súd nedefinoval ako o miesto prístupné neurčenému okruhu ľudí. Prokurátor má za to, že toto posúdenie nie je správne, nakoľko pozemok, kde došlo k skutku, sa nachádza cca 180 metrov od najbližšieho rodinného domu v obci F., približne 160 metrov od futbalového ihriska tejto obce, tiež je približne 240 metrov vzdialené od rodinných domov v obci D. a 300 metrov od futbalového ihriska obce D.. Predmetný pozemok sa nachádza v lokalite nazvanej „J.“ určenej na výstavbu rodinných domov a ide o pozemok v blízkosti cestnej komunikácie na parc. C-KN č. XXXX, k.ú. F. spájajúcej obce F. a D.. Taktiež poukázal na to, že sám poškodený vypovedal, že prechádzal obcou F. a z diaľky zbadal k jeho pozemku prichádzajúcu bielu dodávku a keď ho vodič dodávky zbadal, snažil sa uniknúť poľnou cestou. Tieto okolnosti svedčia tomu, že ide o miesto spáchania skutku prístupné verejnosti. S odkazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/10/2018, 6SŽi/8/2012 a rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/39/2017 prokurátor definuje miesto verejnosti prístupné ako miesto, ktoré je prístupné každému bez potreby prekonávania prekážok, resp. miesto, kde nie je vstup verejnosti zakázaný. Na základe týchto skutočností preto je potrebné posúdiť predmetný skutok ako skutok spáchaný na mieste verejnosti prístupnom. Súd prvého stupňa tak skutok nesprávne právne kvalifikoval a uložil trest mimo zákonom stanovenú hranicu, ako by bolo po posúdení skutku podľa § 305a ods. 1 písm. c/ ods. 2 písm. b/ Tr. zákona.

Navrhol preto odvolaním napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. poriadku zrušiť v napadnutom rozsahu a po doplnení dokazovania znova rozhodnúť o vine a treste obžalovaného A. B..

Proti predmetnému rozsudku podal priamo do zápisnice po vyhlásení rozsudku odvolanie A. B., ktoré písomne odôvodnil podaním zo dňa 20.06.2023. Namietal nesprávne vyhodnotenie vykonaného dokazovania, keďže v konaní nebolo bez pochyb preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku v rozsahu, ako sa mu kladie za vinu. Trvá na tom, že on trestný čin nespáchal, nikoho na páchanie trestnej činnosti nenavádzal. Vzhľadom na existujúce rozpory vo výpovediach spolupáchateľov má tak za to, že spáchanie skutku nebolo preukázané a žiada, aby bol spod skutku v celom rozsahu oslobodený s odkazom na § 285 písm. a/ Tr. poriadku.

Písomným podaním zo dňa 12.06.2023 doplnil podané odvolanie advokát obžalovaného A. B. v mene obžalovaného, ktoré odôvodnil s odkazom na § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/ a e/ Tr. poriadku. Namietala záver súdu o jednoznačnom preukázaní viny obžalovaného z dôvodov, že obž. C. D. vo výpovedi dňa 12.12.2022 uviedol, že šiel vlakom s obžalovaným E. B. so sekerou v ruksaku, po zotmení natrhal jablká, hádzal ich krave, následne ju udieral po hlave až kým sa nehýbala a spolu s obž. E. B. ju ťahali na reťazi omotanej kolo nôh. Obž. A. B. telefonoval až po tom skutku, po jeho príchode vzal E. B. a odišli preč, C. D. na mieste nechali. Táto výpoveď je v zhode s výpoveďou poškodeného, ktorý vo výpovedi dňa 06.12.2022 uviedol, že šiel za dodávkou, v ktorej boli dvaja ľudia, pričom krava ostala na lúke. Taktiež obž. E. B. vo výpovedi dňa 12.12.2022 uviedol, že šiel vlakom s C. D. do Popradu a potom pešo do Šváboviec, reťaz a sekeru niesol obž. C. D. v ruksaku. C. D. dal sekerou po hlave krave, ktorá potom spadla na zem. Tento obžalovaný potvrdil, že A. B. telefonovali až potom, pričom mu nepovedali, že zabili kravu, len to, že má po nich prísť s dodávkou. Obž. E. B. potvrdil vo výpovedi, že obž. A. B. nechcel mať so skutkom nič spoločné, kravu do dodávky nechcel naložiť. C. D. bol podľa jeho výpovede ten, čo omotal krave reťaz okolo nohy a spolu ju ťahali. Výpovede týchto obžalovaných sú vo vzájomnej zhode a tiež v zhode s výpoveďou obž. A. B.. Vzhľadom na tieto skutočnosti trvá obžalovaný na tom, že skutok bol spáchaný inou osobou, vina obžalovaného nebola riadne preukázaná, čo je dôvodom pre zastavenie trestného stíhania voči jeho osobe, keďže v prípade existencie dôvodných pochybností, zohľadňujúc zásadu in dubio pro reo, musí byť rozhodnuté v prospech obžalovaného.

Aj keď sa obžalovaný cíti byť nevinný, poukázal zároveň na to, že uložený trest je neprimerane prísny. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 15.12.2020 sp. zn. 5T/62/2020 bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, pričom z výkonu trestu bol

podmienečne prepustený dňa 24.03.2022 so skúšobnou dobou na tri roky. Po návrate do bežného života sa obžalovaný snaží starať o dve maloleté deti, ktoré opustila ich matka. Bol v zlom čase na zlom mieste a je toho názoru, že jeho nevina bola v konaní, výpoveďami spoluobvinených osôb, preukázaná.

Vo vzťahu k aplikácii § 38 ods. 4 v spojení s § 37 písm. m/ Tr. zákona uviedol obžalovaný, že súd musí pri priznaní tejto priťažujúcej skutočnosti prihliadať na všetky okolnosti charakterizujúce vzťah obžalovaného k trestnej činnosti a k možnostiam nápravy. Aplikácia § 38 ods. 4 Tr. zákona súdom prvého stupňa nebola v jeho prípade dôvodná.

Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vo veci rozhodnúť tak, že obžalovaného A. B. oslobodí spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Tr. zákona, resp. vráti vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie vo veci.

Na základe takto riadne a včas podaných odvolaní krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný A. B. a okresný prokurátor podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného ani odvolanie okresného prokurátora dôvodné nie sú.

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku skutkové a právne závery v potrebnom rozsahu a presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd sa preto s jeho argumentáciou stotožnil a v podrobnostiach na ňu odkazuje. Zohľadniac skutočnosť, že odvolacie konanie tvorí v spojení s konaním pred súdom prvého stupňa jeden celok, krajský súd nemá dôvod opätovne detailne uvádzať a vymenúvať dôkazy a skutočnosti z nich plynúce, na podklade ktorých súd prvého stupňa rozhodol o vine obžalovaného.

Odvolací súd preto upriamuje pozornosť na odvolacie námietky obžalovaného, ako aj odvolacie argumenty prokuratúry, zohľadňujúc tie právne relevantné, týkajúce sa podstaty predmetu konania, majúce vplyv na posúdenie zákonnosti a dôvodnosti odsúdenia obžalovaného, vyslovenia jeho viny a určeného druhu trestu a jeho výmery.

Vo vzťahu k námietke obžalovaného o dôkaznej núdzi vo veci, o nedostatočnom objasnení veci, práva na obhajobu, pre neúplnosť a nesprávnosť skutkových zistení súdom, či nevysporiadaní sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie riadne, náležitým spôsobom. Vykonané dôkazy následne vyhodnotil v súlade so zákonom, t.j. možno konštatovať, že skutkový stav bol zistený správne, v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o vine obžalovaného.

Súd pri hodnotení vykonaných dôkazov, vo vzájomných súvislostiach, jednotlivo ako aj v celom ich súhrne postupoval v súlade so zásadami hodnotenia dôkazov, bez narušenia rovnováhy hodnotenia dôkazov, produkovaných ako v prospech tak aj v neprospech obžalovaného. Súd prihliadal na obranu obžalovaného v kontexte všetkých dôkazov, t.j. či argumentácia obžalovaného v rámci obhajoby sa nevymyká pravidlám logiky a či skutočnosti ním tvrdené, sú podložené dôkazmi, korešpondujú vzájomne, či ide o overiteľné tvrdenia, a predovšetkým, či sú spôsobilé spochybníť, či dokonca vyvrátiť tvrdenia obžaloby do takej miery, že bez rozumných pochybností nie je možné na ich podklade obžalovaného A. B. uznať vinného zo spáchania žalovaného skutku.

Aj v prípade, ak súd berie do úvahy skutočnosť, že obžalovaný má v rámci práva na obhajobu právo brániť sa, ako uzná za vhodné, uvádzať všetky skutočnosti, argumenty na svoju obranu, oproti skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a dôkazom o nich, je nevyhnutné všetky jeho tvrdenia a obranu posudzovať už v prv naznačenom smere, v zmysle zásad trestného konania a hodnotenia dôkazov.

V tejto súvislosti je preto potrebné uviesť, že obsah odvolacích námietok obžalovaného nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, resp. to, čo obžalovaný v priebehu konania uviedol, nespochybnilo nijako závery prijaté súdom. Tvrdenia obžalovaného o jeho nevine; odvolacie námietky smerujúce k priebehu skutku sú vo svojom obsahu totožné s výpoveďou obžalovaného na hlavnom pojednávaní a vo vzťahu k skutku neboli spôsobilé vyvrátiť, resp. spochybníť prijatý záver o tom, ako k skutku došlo, kto skutok spáchal a v akom rozsahu. Súd prvého stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia primerane so všetkými tvrdeniami a rozpormi vysporiadal ako aj s výpoveďami ostatných obžalovaných, ktorí

vypovedali v prospech obžalovaného A. B., pričom súd prvého stupňa správne uznal tieto výpovede, v detailoch nekonzistentné a vzájomne si odporujúce, ako účelové.

Odvolačný súd konštatuje, že súd prvého stupňa správne uzavrel, že z vykonaného dokazovania vyplýva vina obžalovaného A. B. vo vzťahu k trestnému činu týrania zvierat, ako aj k pokusu trestného činu krádeže. Hodnotiac všetky dôkazy vo svojom súhrne aj krajský súd rovnako, ako prvostupňový súd, dospel k záveru, že skutok, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu, sa stal, je trestným činom tak, ako bol právne posúdený a ustálený v napadnutom rozsudku ako prečin týrania zvierat podľa § 305a ods. 1 písm. c/ Tr. zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona v štádiu pokusu, spáchaný v spolupáchateľstve, pretože vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný svojím konaním utýral zvierá a zároveň sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, prisvojenia si cudzej veci a spôsobenia malej škody, pričom k dokonaniu tohto trestného činu nedošlo.

Odvolačný súd posudzujúc výpovede obžalovaných konštatuje, rovnako ako súd prvého stupňa, že obžalovaní svojou výpoveďou nevysvetlili viaceré rozpory, ktoré v priebehu dokazovania vznikli. V priebehu konania nebolo logicky vysvetlené, prečo by C. D. a E. B. mali ísť kraďnúť kravu na vlak, nebola odstránená nejasnosť, za čie peniaze boli kúpené lístky na vlak, keďže C. D. vypovedal, že peniaze mal E. B., no E. B. uviedol, že peniaze na lístky mal mať C. D.. Rozpory boli aj v časti, ako chceli pôvodne kravu dostať domov, či živú alebo mŕtvu, pretože ak živú, načo by brali sekeru, a ak mŕtvu, plán vlečenia mŕtvej kravy niekoľko desiatok kilometrov postráda logiku. Nejasnosti neboli odstránené ani vo vzťahu k výpovedi, kto čakal A. na príjazdovej ceste, či ho tam čakal C. D., alebo obaja ho čakali až pri krave. Taktiež boli zmätočné výpovede vo vzťahu k počtu železných reťazí, ktoré mal doniesť C. D. a kde sa tie nachádzali, keďže jedna z reťazí bola zaistená v motorovom vozidle A. B. po jeho zadržaní policajnou hliadkou a druhá bola zaistená priamo na uhynutom kuse hovädzieho dobytku. Nejasnosti vznikli aj vo vzťahu k okolnostiam nájdenia stôp krvi na ľavej ruke A. B., ktorý nemal prísť podľa jeho výpovede vôbec do kontaktu s kravou. Na C. D. ani na E. B. stopy krvi hovädzieho dobytku zistené neboli, čo vylučuje, aby sa skutok stal tak, ako priebeh skutku opísali obžalovaní. Výpoveď na hlavnom pojednávaní o podaní ruky C. D. A. B. po jeho príchode je v rozpore s výpoveďami obžalovaných v prípravnom konaní. Ďalej výpoveď C. D. vo vzťahu k spôsobu, počtu a mieste rán sekerou nesúhlasí so záverom znaleckého dokazovania vo vzťahu k spôsobu uhynutia tejto kravy. Všetky tieto rozpory, nezrovnalosti, zmeny vo výpovediach, ktoré neboli vysvetlené, svedčia záverom, že výpovede obžalovaných boli účelové, skreslené a vzhľadom na blízky pomer obžalovaných, ich príbuzenstvo, mali smerovať k vyvineniu obžalovaného A. B. z trestnej zodpovednosti za spáchaný skutok, a to zrejme vzhľadom na skutočnosť, že k skutku došlo v čase plynutia skúšobnej doby jeho podmienenečného prepustenia z výkonu trestu.

Získané a vykonané dôkazy, tak ako boli prijaté súdom prvého stupňa, spolu tvoria logický celok a ich dôveryhodnosť v rozsahu, ako skutočnosti prijal súd prvého stupňa za preukázané, nebola obžalovaným v podanom odvolaní nijako vierohodne spochybnená. Súhrn získaných dôkazov preukazuje spáchanie skutku, usvedčuje zo spáchania skutku obžalovaného a zároveň logicky vylučuje možnosť iného záveru.

K odvolaniu okresného prokurátora a k jeho odvolacej námietke o nesprávnom právnom posúdení skutku súdom prvého stupňa z dôvodu neakceptovania kvalifikácie skutku podľa § 305a ods. 2 písm. b/ Tr. zákona odvolací súd v plnom rozsahu odkazuje na argumentáciu súdu prvého stupňa. Je nevyhnutné prisvedčiť faktu, že konkrétne okolnosti ako je miesto spáchania skutku, aj keď verejnosti teoreticky a prakticky spravidla prístupné, predmetná miestna komunikácia či pasienok v extraviláne obce, nie v bezprostrednej blízkosti od najbližších rodinných domov, nie sú miesta, kde sa obvykle zdržiava verejnosť, väčší počet ľudí, ktorí by mali mať bežne možnosť postrehnúť páchanie trestného činu, zrakom či sluchom. Rovnako čas spáchania skutku, bol október a večerná hodina už po zotmení, nesvedčia záveru a právnej kvalifikácii, aby predmetný skutok bol, práve s ohľadom na individuálne okolnosti prípadu, spáchaný na mieste verejnosti prístupnom. Túto námietku preto odvolací súd neuznal za dôvodnú.

Ani vo vzťahu k odvolaním napadnutému výroku o druhu a výmere trestu obžalovaným odvolací súd neuznal odvolacie námietky za také, ktoré by mohli viesť k zmene rozhodnutia v tomto rozsahu v prospech obžalovaného.

Podľa § 305a ods. 1 Tr. zákona je trestná sadzba pri trestnom čine týrania zvierat šesť mesiacov až tri roky. Podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona je trestná sadzba pri prečine krádeže do dvoch rokov. Prvostupňový súd správne aplikoval ustanovenia Tr. zákona; pri neexistencii žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zákona, no pri existencii dvoch priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/ a m/ Tr. zákona, t.j. že obžalovaný spáchal viacero trestných činov a že bol už za trestný čin právoplatne odsúdený; súd prvého stupňa právne aplikoval § 38 ods. 4 Tr. zákona a zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, čím následne uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na spodnej hranici takto určenej trestnej sadzbe šesťnástich mesiacov až troch rokov.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že súd nesprávne aplikoval § 38 ods. 4 v spojení s § 37 písm. m/ Tr. zákona, krajský súd poukazuje na to, že nešlo o jedinú priznanú priťažujúcu okolnosť u obžalovaného, a taktiež, v prípade osoby obžalovaného nebola namieste ani aplikácia znenia § 37 písm. m/ Tr. zákona za bodkočiarkou, čo namietal, podľa ktorého súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať. Je zrejmé, že obžalovaný sa opakovane dopúšťa majetkovej trestnej činnosti a ani predchádzajúce odsúdenia obžalovaného v minulosti neviedli k jeho náprave. Súd správne zohľadnil početné priestupky obžalovaného spáchané prevažne na úseku cestnej premávky, trestnú minulosť obžalovaného, skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti postihnutý za čin týrania zvierat, že bol doposiaľ právoplatne odsúdený dvakrát za prečin krádeže a tiež za prečin výtržníctva v minulosti (posledné odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 15.12.2020 sp. zn. 5T/62/2020, právoplatné v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To/14/2021), prihliadnuc na skutočnosť, že obžalovaný spáchal predmetný skutok v čase plynutia trojročnej skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, pričom k podmienenému prepusteniu došlo u obžalovaného dňa 24.03.2022.

Odvolací súd konštatuje, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody bolo plne v súlade so zásadami ukladania trestov, odráža závažnosť protiprávneho konania obžalovaného, ako aj jeho osobu, pričom trest je primeraný a zodpovedajúci naplneniu individuálnej ako aj generálnej prevencie pre dosiahnutie účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zákona. Správne bolo aj zaradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, keďže ten bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody.

V súlade s vyššie uvedenými dôvodmi a právnymi úvahami preto krajský súd postupom podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného A. B. a odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.